

[Socialministeren.]

netop saa lille, som det fremgaar af den Statistik, man dengang optog. Jeg har præsteret Oplysninger, som den ærede Ordfører for Forespørgerne meget nemt kan faa konstateret Rigtigheden af, om, at da vi i 1931 gennemførte en ekstraordinær Lovgivning sammen med Det konservative Folkeparti, blev der stillet det Krav, at de, der vilde have Understøttelse efter den, skulde møde til Kontrol, og det førte til, at Antallet af de personlig tilmeldte pludselig i Løbet af 5 Uger steg fra 1 500 til 19 000. Det er vel et af de bedste Beviser, man kan forlange for, at man heller ikke i 1929 har haft uorganiserede Arbejdere, der alle sammen stod i Arbejde.

Det ærede Medlem taler om, at den Tilvækst, som Arbejdsløshedsforsikringen har faaet, er alle sammen arbejdende Arbejdere. Det er jo fuldkommen urigtigt. Siden 1930 er der i Aldersklasserne fra 20 til 65 Aar tilgaaet i alt 151 000 Personer, hvoraf man regner, at de 100 000 har været arbejdskrævende og søgt Arbejde som Arbejdere eller Funktionærer hos Arbejdsgivere. Til dette Tal kommer de 30 000, som Landbruget har skudt fra sig, foruden at Landbruget overhovedet ikke siden den Tid har antaget nogen ny Arbejdskraft. Det vil altsaa sige, at 130 000 Mennesker er gledet ind i de forskellige Fag paa de forskellige Omraader af Produktionen. Og for alle deres Vedkommende, der er naaet op over de 18—19 Aar, og som gaar ud i Arbejdsløsheden og paa ny faar Arbejde et eller andet Sted, for alle de unge, der er udlærte, gælder nøjagtig de samme Regler med Hensyn til Arbejdsløshed, som der gælder for dem, der i Forvejen staar som Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen. Det Forsøg, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gør paa at fremstille Forholdene saaledes, at Arbejdsløshedsforsikringen i Løbet af denne Aarrække har optaget 114 000, som alle sammen skulde være arbejdende Arbejdere, og at man derved i Virkeligheden har nedbragt Arbejdsløshedsprocenten paa kunstig Maade, har jo ingen Steder hjemme. Der er ingen Mennesker her i Landet, der tror paa, hvad det ærede Medlem siger. Der er jo ingen, der er af den Opfattelse, at de Mennesker, der var i Arbejde paa det Tidspunkt, de lod sig optage i Forsikringen, vedblivende skulde være i Arbejde. De er naturligvis underkastet den samme Lov om Tilbud og Efterspørgsel af Arbejdskraft som alle de øvrige Arbejdere.

Men hvad er saa i øvrigt Sandheden?

Den ærede Ordfører for Forespørgerne holder jo saa meget af at operere med de absolutte Tal. I Treaaret under Ministeriet Madsen-Mygdal, nogle af de bedste Aar, Danmark har haft, og hvor man ved Hjælp af en stærkere Stigning af Fattigvæsen-udgifterne end af Hjælpekasseudgifterne holdt Masser af Mennesker borte fra Kontrollen, var der gennemsnitlig 19 pCt. ledige; det er saadan omtrent hver 5te Arbejder. I 1938 var Procenten 21,5; det er lidt mere end hver 5te, men Forskellen er jo ikke særlig stor. Og dernæst maa det ærede Medlem jo vide, at med en voksende Arbejderbefolkning, saaledes som vi har haft det i de Aar, der her er gaaet, følger altid en vis Bundarbejdsløshed, den Arbejdsløshed, der hidrører fra Fluktuationerne fra Arbejdsplads til Arbejdsplads. Den er, hvis jeg skønsmæssig skal angive den, mindst 5 pCt. Jo større Arbejderbefolkningen er i et Land, desto større vil det absolutte Tal paa dem, der deltager i Fluktuationerne, altid blive, men man vil naturligvis bevare den samme Procent paa dette Omraade. Det glemmer man fuldstændig fra det ærede Medlems Side.

Dernæst vil jeg gerne erindre om de Oplysninger, jeg gav om Beskæftigelsesindeks, idet Beskæftigelsen i Aarene fra 1924 til 1930 var steget med 6 pCt., men i Aarene fra 1930 til 1938 med mere end 21 pCt. Det er Tal, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ikke kan bortdiskutere, det er Tal, der beviser, at i disse Aar, da Udvandringen er ophørt, saa Overskudsbefolkningen ikke som i tidligere Tid har kunnet udvandre, men vi har maatte beholde den her i Landet, har vi alligevel, ved Hjælp af den Stigning, der har fundet Sted i Beskæftigelsen, været i Stand til at optage den væsentligste Del af de nye Aargange, der voksede op.

Jeg vil gerne have Lov til over for dette høje Ting ogsaa at erindre om et Par Tal, som jeg nævnte ved en anden Løjlighed for nogle Uger siden under en Forhandling her i Tinget, idet jeg gjorde opmærksom paa, at medens Landbrugseksporten fra 1929 til 1932 faldt til 68,4 pCt., er den nu steget til 87 pCt., medens Industrieksporten, der samtidig faldt stærkere end Landbrugseksporten, nemlig til 60,9 pCt., er steget til 129 pCt. i 1937, nemlig til omkring 400 Mill. Kr. fra 315 Mill. Kr. i 1929. Og dette skete paa Trods af det Forhold, som ogsaa spiller ind med Hensyn til Beskæftigelsesmulighederne her i Landet, at Regeringen har været nødt til ved de Aftaler, der er indgaaet med